

v svojih dijaških letih sprejel za svojo slovansko idejo nazor kulturnega preporoda na najbolj udobni podlagi — na prostonarodnem jeziku v svrhu razširjanja kulture, ki Slovanom edina more zagotoviti trajno eksistenco in za enkrat vsaj svobodno duševno edinstvo — isti Pypin v svoji knjigi ne more razumeti, zakaj slovenska literatura nastopa samostojno, ločena od hrvaške, in zato že prorokuje slovenskemu narodu poslednje reči. Tu je pač napravil sam isto napako, ki jo graja na Bjelinskem glede samostojne maloruske literature.

(Dalje prihodnjič.)

Sicilski kitici.

1.

Mesečna slika.

Opalnomoder šal zemljó pokriva,
sijajen v sredi, z zvezdami ob meji,
spi ulica in trg in dalja siva,
spi hrostek v travi in spi list na veji;
o deklicah pol v sanjah govoriva
in šetava se tiho po aleji,
spod reka, gladka kakor kača, živa,
vsa v luskah, ki srebrno se bleste ji.

2.

Premagan.

Z lepoto, ki brez ključa vse otvori,
prišla kraljica solnčnih dežel; ;
moj grad prostosti pal je hitro: dvori
odprli na stežaj so vrata vsa.
„Tvoj sem, gospa, z menoj, kar hočeš, stori!
Tvoj sem, gospa, do diha zadnjega!“
No, ona gre in me pusti s tovari
sramu, bolesti, srda samega.

Pavel Golob.